

Seurakuntatervehdys⁺

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 1/2025

Yhteisvastuun juhlavuosi

sivu 4

MUISTOMERKIN VAIHEET

sivut 4–5

SUOMALAINEN SEURAKUNTA TALLINNASSA

sivut 10–11

sivu 3

Saara Takala
kanttoriksi

sivut 12–13

Kummi on
lapselle tärkeä

sivut 14–15

Taiteen harrastaja
Anne-Mari Välikauppi

sivu 16

Oppilaat muistavat
yhä Eeva Penttilää

”Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi, jonka olet kaikille kansoille valmistanut.”

Luuk. 2:22–33

Seurakunta-tervehdys⁺

5.2.2025, HELMIKUUN
58. vuosikerta

JULKAISIJA

Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA

Pääkirjoitustoimittaja Tero Kalpio,
vastaava toimittaja Eija Fabritius

TOIMITUSSEITEERI

Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@ev.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO

Eija Fabritius, Atso Suopanki,
Keijo Martikainen, Marja Talikka,
Matti Matikainen, Tero Kalpio,
Teija Savolainen, Jukka Kosonen,
Olli Saarela ja Laura Hienonen (vv.)

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouksiin. Lehteä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.
Seuraava numero ilmestyy 9.4.
Juttuideat ja toiveet lehteen osoitteeseen eija.fabritius@ev.fi

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT⁺

KANNEN KUVA
Atso Suopanki

PAINO

Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

MAINOSMYNTTI:
KAAKON VIESTINTÄ OY /
MEDIAMYNTTI ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh. 040 6485 973
Katja Broms puh. 040 6694 253
Jukka Eskelinen puh. 044 7517 428
Tarja Karhu puh. 040 0854 661
Eetu Partanen puh. 040 6825 610
Leena Soikkeli puh. 050 4410 387
Myynti johtaja
Marja Niemikoski puh. 044 7381 417

sähköpostiosoite
etunimi.sukunimi@media.fi

PÄÄKIRJOITUS

Hautajaiset kallistuvat

Seurakuntien hautausten maksujen noususta on uutisoitu eri tiedotusvälineissä. Monen muun seurakuntatalouden lailla myös Lappeenrannan alueella hautausten hinnat nousevat. Uskon, että monia hintojen nousu harmittaa. Toisille se tuo käytännön ongelmia, kun läheinen on menehtynyt ja rahat ovat tiukalla.

Mistä oikein on kysymys? Eikö Lappeenrannan seurakuntien talouden vasta ole todettu olevan hyvässä kunnossa? Eikö nyt tosiaankaan olisi ollut mahdollisuutta nostaa jonkun muun asian hintoja, kuin hautausten?

Asia on jossain määrin mutkikas ja siihen liittyvät ratkaisevalla tavalla valtionhallinnon tekemät päätökset.

Taustalla on kirkon valtionavun leikkaus. Tuo valtionapu on tarkoitettu hautaustoimen, väestökirjanpidon ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ja irtaimiston ylläpitoon. Val-

tionapu korvasi yhteisöveron 2016 alusta, jota valtio keräsi koko yhteiskuntaa hyödyttävään kohteisiin.

Hallitus päätti, että seurakunnilta vähennetään tätä korvausta 19,7 miljoonaa euroa. Lappeenrannan seurakuntayhtymällä tämä päätös tarkoittaa noin 250 000 euron vähennystä valtionapuun.

Ja tämä neljännesmiljoonan leikkaus johtaa hintojen nousuun. Tulevan leikkauksen takia valtio korvaa

seurakuntien yhteiskunnallista tehtävistä enää noin puolet.

Mutta eikö olisi kristillistä, jos Lappeenrannan seurakunnat tukisivat ihmisiä heidän läheistensä hautoksiin liittyvissä mak-suissa? Varmasti seurakunnat pystyisivät halutessaan tähän – vai pystyisivätkö?

Vastaus on, että ikävä kyllä eivät, vaikka myös seurakuntapäätäjillä olisi varmasti halua auttaa. Hautatoimi kuuluu osana seurakuntien yhteiskunnalli-

Eija Fabritius

seen työhön ja kirkollisveron tuloon käyttö esimerkiksi hautaustoimeen on säädöksissä yksiselitteisesti kielletty.

Tilanne on peräti kummallinen. Valtionhallinnon päätösten vuoksi seurakunnat ovat käytännössä pakotettuja nostamaan lakisääteisen toimintansa hintoja, vaikka eivät sitä haluaisi. Seurakuntien kädet on myös asiassa sidottu. Asia ei voi auttaa tai helpottaa vaikka haluaisi. Valtio siis toisaalta velvoittaa seurakunnat hoitamaan yhteiskunnallisia tehtäviä, mutta nyt leikkaa niihin tarkoitettua rahoitusta. Ja lopputulos on tässä.

Ehkä eniten asiasta jää tuntu, että valtionavun leikkausta tai sen vaikutuksia ei oltu mietitty loppuun saakka ennen päätösten tekemistä.

TERO KALPIO

Pääkirjoitustoimittaja

Atso Suopanki

Soitonopettajana aloittanut Saara Takala kiinnostui päästä kanttorina laulamaan ja soittamaan enemmän työssään.

UUSI KASVO

Joutsenoon uusi kanttori

Saara Takala aloitti vajaan 7000 jäsenen seurakunnan kanttorin virassa tammikuun alussa.

Noin 3000 asukkaan Virolahdella aikuisikään saakka asunut Saara Takala aloitti pianonsoiton kahdeksanvuotiaana.

– Äiti harrasti musiikkia ja tarjosi soittotunteja, Takala kertoo. Hän opiskeli pianonsoittoa kansalaisopistossa ja musiikkiopistossa. Lukioaikana hän aloitti etenkin barokkimusiikissa käytettävän cembalon soiton.

– Se on pianon edeltäjä, jossa on vähän helisevä ääni. Kanttoriopintojen myötä kuvioiden tulivat urut sekä laulu. Takalan ensimmäinen ammatti oli pianonsoiton opettaja.

– Musiikkiopistossa ajatte-

lin suuntautua musiikkialalle ja pyrin soitonopettajan koulutukseen.

”Pyrin pitämään yllä hyvää ilmapiiriä.”

SAARA TAKALA

Hän valmistui Lahden ammattikorkeakoulusta keväällä 2014 ja opetti sitten pianonsoittoa Hauskat Sävelet -musiikkikoulussa Lahdessa. Hän aloitti kanttoriopinnot vuonna 2017 Sibelius-

akatemian Kuopion osastolla.

– Vaikka opetustyökin on mukavaa, kanttorin työssä kiinnostui monipuolisuus ja mahdollisuus päästä soittamaan ja laulamaan enemmän itse.

Valmistuttuaan vuoden 2023 päätteeksi musiikin maisteriksi hän sai vuoden sijaisuuden Kotka-Kymin seurakunnan kanttorina. Siellä hänellä oli viisi kanttorikollegaa.

– Se on iso seurakunta, jossa on paljon kaikenlaista toimintaa. Siellä oli hyvä meininki ja sain hyvin tuntea kanttorin töihin.

Kohti Etelä-Karjalaa

Syksyllä Takalan piti jo mieltä

jatkosuunnitelmaa sijaisuuden päättyessä vuoden lopussa. Hän huomasi Virolahdelta reilun tunnin ajomatkan päässä olevassa Joutsenossa haussa olevan kanttorin viran.

– Joutseno oli siten hyvä sijainniltaan, ettei se ole kauhean kaukana muista elämän ympäristöistä.

Paikan saatuaan Takala muutti Lappeenrantaan Hakaliin. Hän on jo ehtinyt päästä hyvin kiinni työn touhuun, johon on sisältynyt uutena työtehtävänä kirkkokouoron johtamista.

– Toki siinä on ollut totuttelua heillekin, kun tuli uusi johtaja. Siellä on nyt tosi pieni porukka,

enemmän sellainen lauluryhmä.

Uutuutena hänelle tulee myös kinkkeille osallistuminen. Kanttorin työ on Joutsenossa muuten paljolti samanaista kuin edellisessä paikassa, tosin pieniä käytännön eroja on myös tullut vastaan.

– Täällä esimerkiksi olen ollut laulamassa haudalla, mitä kanttorit Kotkassa eivät yleensä tehneet.

”Tykkään, että satoa saa omasta pihasta.”

SAARA TAKALA

Soittopooleen painottuneiden opintojen jälkeen Takala on pyrkinyt panostamaan laulamiseen. Uutta työyhteisöään hän kehuu mukavaksi ja lämmintehkeiseksi. Itseen hän kuvailee luotettavaksi ja helposti lähestyttäväksi.

– Pyrin omalta osaltani pitämään yllä hyvää ilmapiiriä. Jos ongelmia tulee, pyrin ratkaisemaan ne maton alle lakaisun sijaan.

Pala kakkua

Koska Takala soittaa jo paljon töissä, kotioiloissa hän arvostaa hiljaisuutta, eikä kuuntele paljon musiikkia. Jos kuuntelee, voi se olla esimerkiksi jokin Bachin tai Chopinin sävellys.

Hänen harrastuksiinsa lukeutuvat leipominen, puutarhanhoito ja baletti.

Leipomisesta hän innostui jo alakouluikäisenä.

– Äiti katsoi minulle helpoja reseptejä. Leivoin usein piimäkakkua, jota oli lapsena helppo tehdä.

Hänellä on halu kehittyä leipomisessa ja kokeilla uusia reseptejä.

– Minulla on oikein hyvä ja monipuolinen leivontakirja, jonka sain yläasteikäisenä. Puutarhanhoidossa hän nauttii paitsi sen esteettisyydestä, myös ulkoilmassa ja omissa ajatuksissa olemisesta.

– Tykkään, että satoa saa omasta pihasta.

Baletin hän aloitti aikuisiällä ja on harrastanut sitä kansalaisopistoissa.

– Se on kiinnostava laji. Siinä musiikin ja liikkeen yhdistäminen on sellaista eleganttia ja kaunista.

ATSO SUOPANKI

Mika Kolehmainen

SARJAKUVA

M. Kolehmainen-25

MATTI MATIKAINEN

Yhteisvastuu juhlii 75-vuotista taivaltaan

Suomen suurin vapaaehtoisvoimin toteutettava hyväntekeväisyys-keräys on vuosikymmenten ajan tuonut toivoa ja apua hädänalaisille sekä Suomessa että maailman kriisialueilla.

Yhteisvastuukeräys syntyi 75 vuotta sitten lähimmäisenrakkaudesta, jolloin lapsiperheiden hätä antoi kipinän keräykselle. Ensimmäiset Yhteisvastuu-talkoot käynnistettiin vuonna 1950 kaikissa seurakunnissa. Pohjois- ja Itä-Suomen näköä näkeville lapsiperheille kehitettiin 60 miljoonaa silloista markkaa, tuplasti yli tavoitteen. Vuonna 1963 apua laajennettiin myös ulkomaille. Juhlavuoden Yhteisvastuu-piispana toimii arkkipiispa **Tapio Luoma** ja keräyksen suojelijana tasavallan presidentti **Alexander Stubb** avasi keräyksen sunnuntaina 2.2.2025.

Yhteisvastuukeräys ei ole vain avustuskanava, vaan myös tapa kuulua yhteisöön, jossa lähimmäisestä välittäminen on keskeinen arvo, arkkipiispa Luoma toteaa.

Tarjota mahdollisuus unelmoida

Arkkipiispa Luoma muistuttaa meitä kaikkia siitä, että jos nuoret eivät enää jaksaisi uskalla unelmoida, menettämme jotain perustavanlaatuisia.

Jokainen nuori on valtava mahdollisuus, ja meistä jokainen voi auttaa nuorta kohti unelmaansa.

Tänä vuonna 75 vuotta täyttävä Yhteisvastuukeräys tukee nuorten toimijuutta ja uskoa tulevaisuuteen niin Suomessa kuin maailman kriisialueilla. Nuorilla ei ole kaikkialla yhtäläisiä mahdollisuuksia – köyhyys, konfliktit ja koulutuksen puute uhkaavat nuorten tulevaisuutta.

Jokaisella nuorella on oikeus tuntea kuuluvansa joukkoon ja saavuttaa omat unelmansa.

Yhteisvastuu auttaa lähellä

Kotimaassa keräysvaroista 20 % ohjataan Suomen Partiolaiset ry:n kautta valtakunnalliseen toimintaan. Partio harrastuksena vahvistaa nuorten itseluottamusta ja yhdessä toimimisen taitoja. Keräysvaroilla tuetaan vähävaraisten nuorten leiri- ja varustekuluja, jotta kaikilla olisi yhtäläiset mahdollisuudet harrastamiseen ja sen tarjoamaan kasvuun.

”Pienikin apu oikealla hetkellä voi muuttaa elämän suunnan – ja mitä tahansa hyvää voi tapahtua.”

Nuorten tulevaisuusko ja mahdollisuus unelmointiin ovat nuorten hyvinvoinnin tärkeimpiä indikaattoreita. Yhteiskunta, jossa nuoret pystyvät näihin asioihin, voi todennäköisesti myös kokonaisuutena hyvin ja kestävästi, Suomen Partiolaisen toiminnanjohtaja **Kati Palsanen** sanoo.

Yhteisvastuukeräyksen tuotosta 30 % ohjataan Suomen evankelis-luterilaisten seurakuntien kautta paikalliseen auttamistyöhön.

Tukea nuorille kriisialueilla
Yhteisvastuun varoista 50 %

ohjataan Kirkon Ulkomaanavun kautta kansainväliseen katastrofityöhön.

Sodat, ilmastonmuutos ja köyhyys vievät lapsilta ja nuorilta mahdollisuuden koulutukseen ja toimeentuloon. Kirkon Ulkomaanapu tukee nuorten koulutusta ja rauhantyötä siellä, missä mahdollisuudet ovat vähäiset mutta unelmat suuria.

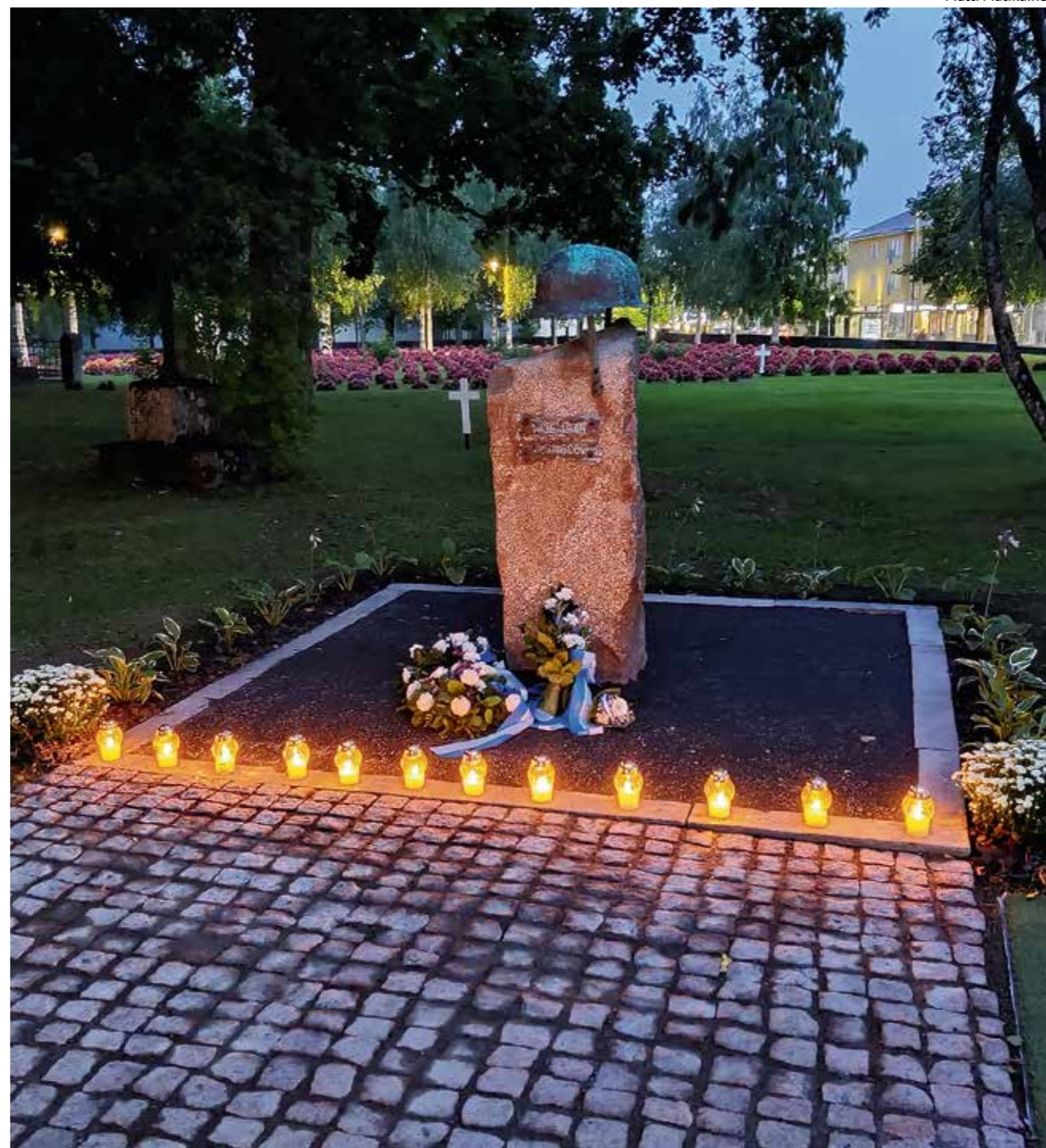
Pitkittyneiden kriisien ja konfliktien keskellä nuoret kokevat usein näköalattomuutta ja toivottomuutta. Koulutus luo toivoa ja avaa työllistymismahdollisuuksia, näköaloja paremmasta huumisesta, Kirkon Ulkomaanavun toiminnanjohtaja **Tomi Järvinen** kertoo.

Yhteisvastuukeräys nostaa tänä vuonna esiin Kirkon Ulkomaanavun työtä Keski-Afrikan tasavallassa, joka on maailman kolmanneksi köyhin valtio. Epävakauden ja äärimmäisen köyhyyden vuoksi maan väestöstä iso osa on lukutaidottomia, eikä suurimmalla osalla lapsista ole mahdollisuutta käydä kouluun loppuun. Koulutuksen puute ruokkii näköalattomuuden ja köyhyyden kiertettä, mikä haastaa pahimmillaan maan hauras- ta, sisällissodan runtelemaa rauhaa.

Pienikin apu oikealla hetkellä voi muuttaa elämän suunnan – ja mitä tahansa hyvää voi tapahtua.

YHTEISVASTUU.FI
PARTIO.FI
KIRKONULKOMAANAPU.FI

Tekstin kooste
ANNIKA MESKANEN

Muistomerkin valaistusta lisätään ensi kesänä.

MUISTOMERKIT

Kunniavelkaa maksamassa

Lappeenrannan sankarihautausmaalla viime elokuussa paljastettu Tuntemattoman sotilaan muistomerkki osoittaa kunnioitusta sankarivainajille ja heidän muistolleen.

Lappeen Marian kirkon hautausmaan eteläosassa sijaitsee vuonna 1939 perustettu, Suomen toiseksi suurin sankarihautausmaa. Sille on haudattu yli 2000 kaatunutta viime sodilta, vuosilta 1939–1945. Näistä 280 on sinuuttu poissaolevina ja kentälle jääneinä. Vuonna 1942 annettiin määräys Karjalankannakselta löytyvien tunnistamattomien kaatuneiden haustaamisesta Lappeenrantaan. Sankarihautausmaalla on nykyään noin 900 tunnistamattomana haudattua sankarivainajaa.

Nelivuotiskausin toimiva sankarihautausmaan hoitokunta koostuu kaupungin ja seurakuntayhtymän luottamushenkilöistä sekä viranhaltijoista. Yhteisessä kirkkovaikuttamisessa ja -neuvotossa sekä Lappeenrannan se-

urakuntaneuvostossa luottamus- henkilöinä toimiva **Matti Matikainen** on toiminut hoitokunnan puheenjohtajana jo usean kauden.

”Rovasti Jorma Taipale on ollut eräänlainen priimusmoottori.”

MATTI MATIKAINEN

Hän toteaa tuntemattomille sankarivainajille omistetusta muistomerkistä olleen hoitokunnassa puhetta noin kymmenen vuoden ajan ennen hankkeen käynnistymistä.
— Rovasti **Jorma Taipale** on ollut eräänlainen priimusmoot-

tori, joka on innostanut meitä, että lähdetään tekemään sitä, Matikainen kertoo. Asiat alkoivat edistyä kaksi vuotta sitten.
— Emme oikein tieneet, kenelle muistomerkkiasia kuuluu ennen kuin nyt todettiin, että meillehän se.

Matikaisen kanssa hanketta lähti työstämään hoitokunnan varapuheenjohtaja, yhteisen kirkkovaikuttamisen ja Lappeenrannan seurakuntaneuvoston jäsen **Keijo Martikainen**.

— Muistomerkillä haluttiin maksaa kunniavelkaa ihmisille, jotka puolustivat ja taistelivat maamme itsenäisyyden puolesta, Matikainen sanoo.
Julkisen muistomerkin ollessa kyseessä hanke tuli kilpailuttaa julkisesti. Kaksi taiteilijaa Etelä-Karjalasta osoitti kiinnostusta sen toteuttamiseen. Tekijäksi valikoitui lopulta taipalsaarelainen **Antti Nieminen**.

Toteutus

Rahoituksen järjestäminen oli merkittävä haaste yli 20 000 euroa maksaneen hankkeen toteutuksessa. Osa varoista tuli kaupungilta ja seurakuntayhtymältä. Loppuosan saadakseen Matikainen, Martikainen sekä yhteisen kirkkovaikuttamisen varapuheenjohtaja, Lappeenrannan seurakuntaneuvoston ja sankarihautausmaan hoitokunnan jäsen **Juha Rantalainen** hankki-

vat pienkeräyksen. Tämä mahdollisti rahankeräyksen muistomerkille noin 10 000 euroon asti. Liikkeenharjoittajat ja yksityiset ihmiset osallistuivat keräykseen innokkaasti ja summa oli koossa noin kuudessa viikossa.

Leena ja **Pekka Nieminen** organisoivat muistomerkin pohjavalun ja Konepalvelu Heiniluoto muistomerkin ympärillä olevan infran. Puutarhuri **Maisa Hautala** puolestaan vastasi muistomerkille sijaitsevista kukkaistutuksista.

”Emmehan me alussa ymmärtäneet, miten iso tämä projekti olisi.”

ATSO SUOPANKI

Muistomerkki paljastettiin yleisölle sotaveteraanijärjestöjen viimeisenä yhteisenä kirkkopyhänä 25.8.2024, jolloin Lappeen Marian kirkko ja sankarihautausmaa täyttyivät sadoista ihmisistä.

180 cm korkeassa muistomerkissä on Rapasaaren laiturin runkokivistä kiertätetty paaden päällä kuparista ja pronssista valmistettu kypärä. Sivussa on suuri kokoinen, ”1939–1945”-tekstillä varustettu puolustusvoimien tunnolevyn kaltainen tunnus. Muistomerkin vieressä on teoksesta kertova infotaulu ja muisteluun

Muistomerkin paljastus oli juhlava hetki Keijo Martikaiselle (vas.) ja Matti Matikaiselle.

Matti Matikainen, Keijo Martikainen ja muistomerkkihankkeessa suurena apuna ja tukena toiminut rovasti Jorma Taipale.

Personallinen Pikku Putiikki
PG-Fashion
Riiva Vainola
050 538 1919
Oksasenkatu 8, Lpr

• HAUTAKIVET
• KAIVERRUKSET
• KULTAUKSET
• YM. ALAN TYÖT

KIVIKOKKO OY
Pikkalanlahteenkatu 4, 53500 Lpr,
puh. 458 1874, 0400 909 084
www.hautakivi.com

**Savitaipaleen
Kukka ja Hautaus Oy**

Peltoinlahdentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkajahautaus.fi

Alan ammattitaitoista palvelua vuosikymmenten kokemuksella

Nyberg

Kauppakatu 41
53100 Lappeenranta
puh. 05 451 3449

Välitie 6
54100 Joutseno
puh. 05 453 4200

nybergoy.fi
lapeenranta@nybergoy.fi, joutseno@nybergoy.fi

**Mirjamin
Kukka**

HAUTAUSTOIMISTO - KUKKAKAUPPA

KOULUKATU 19, PUH. 05-453 1604, 045 128 9360
mirjaminkukka@gmail.com, www.mirjaminkukka.fi

Loimaan Kivi Oy:n hautakiviedustus

JO VUODESTA 1928
Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta

TOLVANEN OY
HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvani@kympp.net • hautaustoimistotolvani.fi
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

En tarvitse voivottelua.

Tarvitsen mahdollisuuden.

Yhteisvastuu

LAHJOITA NUORTEN HYVÄKSI:
MobilePay 85050 tai yhteisvastuu.fi

Keräyslupa RA/2020/639

YHTEISVASTUUKERÄYKSEEN VOIT LAHJOITAA MONIN TAVOIN

Lähikeräysten ohella voit lahjoittaa Lappeenrannan seurakuntien yhteisvastuulle:

MobilePay seurakunnan numeronay:

- Joutseno 25930
- Lappee 70631
- Lappeenranta 35055
- Lauritsala 13897
- Sammonlahti 61016

Tekemällä lahjoituksen nettilahjoitusluvalla osoitteessa:

- yhteisvastuu.fi/joutseno
- yhteisvastuu.fi/lappee
- yhteisvastuu.fi/lappeenranta
- yhteisvastuu.fi/lauritsala
- yhteisvastuu.fi/sammonlahti

Tilisiirrolla lahjoitettaessa Yhteisvastuun tilit ovat:

- Aktia FI82 4055 0010 4148 41
- Nordea FI16 2089 1800 0067 75
- OP FI14 5000 0120 2362 28
- Saaja: Kirkkopalvelut ry/
Yhteisvastuukeräys

Jos lahjoitat pankin kautta, lisää lahjoitukseesi seurakunnan viitenumero:

- Joutseno 304162
- Lappee 304272
- Lappeenranta 304285
- Lauritsala 304298
- Sammonlahti 304515

Kiitos lahjoituksestasi! Kirkkopalvelujen keräyslupa RA/2020/639

► Lue muistomerkin paljastustilaisuudesta 7.9.2024 ilmestyneestä Seurakuntatervehdyksestä os. lapeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys

UNOHTUMATON ELÄMYS!

Lukumattomia vaihtoehtoja, on mistä valita

Rentouttavaa hierontaa selän, hartioiden, niskan ja pään alueelle.

Kliiniset jalkahoidot.

Savilämpöä, kokohierontaa, vyöhyketerapiaa, hermorotahierontaa ja aromaattista kylpyä.

Mielenrauhaa mm. kivi-hieronalla ja aromaattisella höyrysuihkulla.

Hae paras wire! **FYSIOWIRE**

Tietäjänkatu 2, Lappeenranta | p. 020 7497 660

Lounaskahvila El'Si

Pitopalvelut kaikkiin tilaisuuksiin ammattitaidolla.

Esim. muistotilaisuudet ja syntymäpäivät.

Muista ateriapalvelumme

Kauppakäytävä 4, 53300 Lpr | 040 8616 821
myynti@lounaskahvilaelsi.fi | www.lounaskahvilaelsi.fi

Etelä-Karjalan **Kela-taksin** maksuton tilausnumero:

**0800
02187**

TAKSI **PÄIJÄNNE**
YHTEISTYÖSSÄ
MENEVÄ

867 kertaa kiitos neulojille!

Seurakuntien ja IsoKristinän yhdessä toteuttaman villasukkahaasteen sukut, lapaset, pipot ja peitot toimitettiin joulukuksi asumisyksiköihin.

LAPPEENRANNAN†
EV. LUT. SEURAKUNNAT

Korvenkylän seurakuntakodin **Yhteinen arkiruokailu**

KLO 12-14, Harmaakalliontie 2, Rauha

mi 3.2. ma 3.3. ma 7.4. ma 5.5.

Ohjelmaa ja diakoniatyöntekijä tavattavissa

JOUTSENEN SEURAKUNTA†
Lappeenranta ev.lut. seurakunta

TUTKIMUS

Iso murros vaatii kirkolta rohkeutta

Kriisien ja epävarmuuden aika haastaa kirkkoa toimimaan entistä aktiivisemmin yhteiskunnallisissa muutoksissa.

Lokakuussa julkaistu ev.lut. kirkon nelivuotiskertomus kertoo siitä, että kristillinen perinne ohenee maassamme koko ajan. Uusimman kyselyaineiston perusteella enää kaksi viidesosaa suomalaisista uskoo jollakin tavalla Jumalaan.

Toisaalta kriisien aika on avannut kirkolle myös uudenlaisia mahdollisuuksia. Esimerkiksi sen monipuolista panosta yhteiskunnan kokonaisturvallisuuteen arvostetaan.

Kirkon koulutuksen ja tutkimuksen johtaja **Hanna Salomäki** kertoo, että suomalaiset suhtautuvat kirkkoon hieman eri tavalla riippuen siitä, missä roolissa se esiintyy.

Asenne on myönteisin, kun kirkko nähdään auttajana ja tukijana. Kriittisempiä ollaan taas silloin, kun kirkko mielletään valankäyttäjäksi.

Salomäen mukaan ei kuitenkaan tule päätellä, että suomalaisten uskonnollisuus on suoraviivaisessa laskussa.

Vaikka kiinnostus kirkkoa ja kristinuskoa kohtaan vähentyy, niin samaan aikaan yhteiskunnassa on pinnan alla olevaa vahvaakin ajattelua siitä, että kirkko on kuitenkin tarpeellinen.

Miesten ja naisten uskonnollisuus eriytyy

Kirkon nelivuotiskertomuskin osoittaa, että Suomessa miesten ja naisten suhtautuminen kristinuskoon eriytyy. Tämä näkyy erityisesti nuorissa ikäryhmissä.

”Asenne on myönteisin, kun kirkko nähdään auttajana ja tukijana.”

HANNA SALOMÄKI

Naiset ovat yleisesti uskonnollisempia, mutta asennoituminen kristinuskoa kohtaan on heillä nihkeämpää. Erityisesti nuoret naiset näyttävät irtautuvan joukosta kristinuskosta.

— Moni suomalainen pitää Jeesuksen elämänohjeita hyvinä. Yli 60-vuotiaista miehistä ja naisista

löytyy näin ajattelevia suunnilleen yhtä paljon. Nuorista naisista tähän uskoi enää 26 %. Nuorten miesten lukema oli selvästi suurempi: 40 %.

Hanna Salomäki arvioi tulokseen vaikuttavan sekin, että nuorten naisten saama uskonnollinen kasvatusta on jo itsessään vähentynyt.

— Miesten kasvattamista uskonnollisuutta selitetään taas sillä, että he hieman kapinoivat uskonnotonta maailmaa vastaan.

Nyt on rakenteellisten muutosten aika

Keravan kirkkoherra **Markus Tirranen** ei löydä uudesta nelivuotiskertomuksesta mitään kovin yllättävää.

— On tapahtumassa iso muutos. Suurten ikäluokkien poistuminen myötä yhä pienempi joukko rahoittaa jatkossa seurakunnan toimintaa, Tirranen kiteyttää.

Nuoremmat sukupolvet hahmottavat myös kirkon kulttuurikristillisen merkityksen hyvin erilaisena kuin vanhemmat.

— Jotta seurakunta säilyy tulevaisuudessakin vahvana ja toimintakykyisenä, niin meidän on nyt lihavina vuosina toimittava. Pitää toteuttaa kiinteistöihin ja henkilöstöön liittyvät rakenteelliset muutokset.

Kirkon näkymisestä kouluissa ja muissa julkisissa tiloissa on puhuttu paljon.

Keravan kirkkoherra toteaa, että monet suomalaiset näkevät kristinuskon osana kulttuurista kokonaisuutta, jota ei tule karsia pois julkisesta tilasta, esimerkiksi kouluista.

— Ongelma on siinä, että mediassa nousevat esille ylilyönnit. Pääsääntöisesti seurakuntien ja koulujen välinen yhteistyö sujuu varsin hyvin. Niin meillä Keravalakin.

— Ei kannata vain koittaa neutralistisesti miellyttää kaikkia. Kriittinen palaute voi kertoa posititiivisen viestin toiminnan vaikutavuudesta. Se on hyvä ja tärkeä signaali.

Rohkeus kannattaa

Mahdollisimman monen ihmisen onnistunut kohtaaminen esimerkiksi tapahtumilla on yksi kirkon

Kirkolta tarvitaan uusia avauksia myös uskosta keskustelemiseen. Suomessakin on kasvavaa dialogin tarvetta eri uskomusten välillä.

”Pitää toteuttaa kiinteistöihin ja henkilöstöön liittyvät rakenteelliset muutokset.”

MARKUS TIRRANEN

mantraista. Markus Tirranen haluaisi suunnalta fokusta hieman toisin.

— Tässä silmällä ihmistä ole mitään erityistä tarvetta kohtaamiseen seurakunnan kanssa. Tulisikin arvostaa ihan arkista kristillisyyttä. Ihmisen panos voi olla vaikka se, että hän

pysyy kirkon jäsenenä tai tykkää seurakunnan some-postauksesta.

Kirkkoherran mukaan pitää myöntää sekin, että yhtenäiskulttuurin aika on ohi.

Yksilön on aidosti mietittävä, mikä on hänen suhteensa kirkkoon ja paikallisseurakuntaan. Tämä voi olla merkityksellinen prosessi oman henkisen kasvun kannalta.

— Meillä on monia hengellisiä identiteettejä, jotka näkyvät esimerkiksi erilaisina messuyhteisöinä. Eivät ne ole mitään kilpailijoita keskenään.

Tirranen kehottaa seurakuntia ennen kaikkea rohkeuteen. Tulisi uskaltaa kokeilla aivan uusiakin asioita.

— Ei kannata vain koittaa neutralistisesti miellyttää kaikkia. Kriittinen palaute voi kertoa posititiivisen viestin toiminnan vaikutavuudesta. Se on hyvä ja tärkeä signaali.

Muutos on myös mahdollisuus

Kirkolliskokouksen ja sen tulevaisuusvaliokunnan jäsen, Hyvinkään seurakunnan kirkkovaltuuston puheenjohtaja **Carita Lehto** ei anna kirkon negatiivisten tilastojen masentaa itseään.

— Tässä tilanteessa on pakkokin miettiä sitä, miten nyt päästään eteenpäin. Tarvitaan muutosta, joka on aina myös mahdollisuus.

Lehto ei ihmettele lainkaan sitä, että monet nuoret naiset jättävät nykyisin kirkon. Yksi syy on kysymys kaikkien vihkimistä.

— Toinen edelleen esille nouseva asia on se, voiko nainen toimia pappina. Kun näitä teemoja mediassa ihan oikeutetusti pyörätetään, niin en hämmästelä, että nuoret naiset häipyvät mindfulnessin tai äänimaljojen pariin.

”Tarvitaan muutosta, joka on aina myös mahdollisuus.”

CARITA LEHTO

Lehto muistuttaa siitä, että hengellisuuden kaipuu on ajassa vahvana.

— Ihminen hakee sitä sietä, missä tulee kohdatuksi ja hyväksytyksi.

Monenlainen toiminta on rikkautta

Carita Lehto huomauttaa, että ylivoimainen enemmistö ev.lut. kirkon jäsenistä on niin sanottuja tavallisia kristittyjä.

— Heille tarvitaan mahdollisuuksia matalan kynnyksen seu-

rakuntayhteyteen, josta Tuomas-messu on hyvä esimerkki.

Kirkolliskokouksen jäsen ihmettelee sitä, miksi seurakunnan sisällä tapahtuvaa erilaista toimintaa ei nähdä rikkautena, vaan enemmänkin uhkana.

— Ymmärrän hyvin sen, että sateenkaarin väreillä hiljaisuuden jooga ei joihtak inhimisiä kiinnostaa. Mutta toivoisin, että he soisivat näiden järjestämisen niille, joille nämä ovat oikeita paikkoja.

Carita Lehtokin pe- räänkuuluttaa seurakunnilta lisää rohkeutta. Ei kannata järjestää toimintaa, joissa ei väkää käy.

— Maailman muuttuessa pitää uskaltaa myllätä tarvittaessa reippaastikin asioita uusiksi.

Kirkon tulisi kiinnostua ihmisistä

Tampereen seurakuntien viestintäasiantuntija **Eva Wäljas** vastustaa päättäväisessä sitä huolipuhetta, jota esimerkiksi kirkon vähenevä jäsenmäärä usein poikii.

— Jos vain tuijotamme laskevia käppyröitä, niin voi jäädä näkemättä jotakin tosi arvokasta. Tässä ajassa on huutava pula toivon sanomasta ja yhteishengestä, Wäljas sanoo.

Wäljas näkee kirkolla olevan näkökulmaongelman. Sen sisällä ollaan kovin huolissaan erityisesti siitä, ovatko ihmiset kiinnostuneita kirkosta.

— Paljon enemmän pitäisi kiinn-

ittää huomiota siihen, onko kirkko aidosti kiinnostunut ihmistä.

Tampereen seurakuntien strategia edellyttää ihmisten kuuntelemista. Sitä tehdään esimerkiksi monenlaisilla tutkimuksilla.

”Tässä ajassa on huutava pula toivon sanomasta ja yhteishengestä.”

EVA WÄLJAS

— Vuodesta toiseen niiden tulokset kertovat, että ihmiset haluavat käyttää kirkollisveroaan eniten auttamiseen. Kärjessä ovat vanhuksat ja lapset. Näihin asioihin sitten panostammekin paljon, Wäljas kertoo.

Yksi ratkaisu ei toimi kaikille

Viestinnän ammattilainen puhuu erilaisen kohderyhmien ja niiden erilaisten tarpeiden tunnistamisen puolesta.

— Tampereella on paljon ihmisiä. Jos yrittää hoitaa yhdellä ratkaisulla heidän kaikenlaiset tarpeensa, niin siitä ei tulisi mitään.

Eva Wäljas mieltii, että kirkolla on joskus taipumusta rajata uskonnollisuus jonkinlaiseksi omaksi saarekkeeksi.

Ihmiset ovat kuitenkin kokonaisvaltaisia. — Jos uskonto eristetään, niin syntyy riski siitä, että lähdetään ratkomaan vääräiä asioita. Joskus voisi olla oleellisempaa kysyä ihmistä, mikä sinua turhauttaa, tai mitä elämässä ylipäätään toivot.

VESA KEINONEN

Arkiapu Kaarina

Henkilökohtaista apua ja hoivaa. Ammattitaidolla ja aidosti välittäen.

www.arkiapukaarina.fi
Puh. 050 5626 424

Ekhva palveluseteli yrittäjä

LaatuJalka

Merja Kosonen
Puh. 044 972 5048
www.laatuJalka.fi

Jalkojen hoitoa koti- ja laitospöytäinein
Omaishoidon palvelusetelituottaja

KESÄMÄEN LEIPOMO

KAHVILA MYYMÄLÄ
Vuodesta 1965
Puh. 05 4569 175
Kourula: Karankokatu 3

www.kesamaenleipomo.fi

TAKSI

SE AIDOSTI PAIKALLINEN TAKSI

TAKSI SAIMAA **0200 60 400**
1,08 €/puhelu + 1,01 €/min

JOTTA KOTONA OLISI HYVÄ OLLA

Saraste

Hyvinvointi

- Jalkahoidot kotiin
- Sairaanhoidajan palvelut - verinäytteen - injektiot ym. - lääkkeenjakko ym.
- Kotihoito- ja tukipalvelut - pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi

Yhteydenotot
040 081 3774 Heidi
040 723 5695 Milla **www.hyvinvointisaraste.fi**

Monipuoliset ja laadukkaat fysioterapia- ja hierontapalvelut

Enemmän elämään **45+**

Ajanvaraus puh **020 743 7290** tai **www.fysio-eskola.fi**

Olemme EKHA:N omaishoidon palvelusetelituottaja. **Senioreille omat aktiivisen fysioterapian ryhmät. Lisätietoja puhelimitse.**

KunnonKaupasta
NewFeet ja Berkemann tilavalestiset kengät, joissa varpaille jää tarpeeksi tilaa. Ei hirtäviä sisäsaumoja. Myös Think!-sandaalit. Lääkinnällisiä tukisukkia useita eri malleja. KunnonKauppa Valtakadulla katutasossa.

Fysio-Eskola **KunnonKauppa**
Fysioterapia- ja Kehokeskus
Valtakatu 38, 5 krs. Lpr • 020 743 7290 **KARJALOVE**
Merkitse palveluosi.

ARJEN RIPPICOULU

Tietäjät tietää!

UUSI VUOSI on hyvässä vauhdissa ja kirkkovuosi sitäkin paremmassa. Vietämme loppiaisesta alkanutta loppiais-aikaa. Kristityt ovat pyhittäneet tammi-kuun kuudennen päivän loppiaiselle viimeistään 200-luvulta alkaen.

Joulua alettiin juhlaa vasta satakunta vuotta myöhemmin. Alun perin loppiaisena juhliittiinkin Jeesuksen syntymää ja kastetta. Kun 25. joulukuuta vakiintui Jeesuksen syntymäjuhla, sai loppiaisen uusia painotuksia. Itäinen kirkko keskittyy tänäkin päivänä loppiaisjuhlassa Jeesuksen kasteeseen. Lännen kirkko on viimeistään keskiajasta alkaen alkanut kiinnittää huomiota Itämaan tietäjiin, jotka mainitaan Matteuksen evankeliumissa.

Läntisessä perinteessä tietäjiä on usein kolme. Idässä heitä on ollut jopa kaksitoista. Raamattu ei kuitenkaan mainitse tietäjien lukumäärää tai sen paremmin tarkkaa alkuperääkään. Keskiajalta kuitenkin tiedetään kertomuksia, joissa tietäjät osataan jopa nimetä, mutta kyseinen perimätieto ei ole raamatullista alkuperää. Myös Suomessakin suullista Jumalan pienessä Jeesus-lapsessa, he kumartavat ja antavat parhaita lahjoja, mitä arkuistaan löytävät.

Tietäjien alkuperään liittyy teoria, keskiäjalta tämäkin, että tietäjät olisivat edustaneet maailman kansojen kuninkaita. Tästä on johdettu sinänsä kaunis-ta symboliikkaa loppiaisen viettoihin, mutta tällekin perinteelle Raamatun teksti ei anna suoranaista tukea. Mitä Raamattu sitten sanoo?

Idästä tulee miehiä, jotka ovat harjoittaneet jonkinlaista astrologiaa eli tähtitiedettä. Salaperäisen tähti-ilmiön vuoksi he ovat vakuuttuneet, että juutalaisten kuningas on syntynyt. He etsiytyvät paikan päälle saaden apua paikallisilta juutalaisilta, mm. kuningas Herodekselta. Perillä tietäjät kumartavat Jeesus-lasta. Mukanaan he tuovat aikansa kalliita yllytysuutteita lahjaksi vastasyntyneelle kuninkaalle. Kultaa, suitsukkeita ja mirhaa. Mirha eli kumihartsi on mirhapuiden kuoren halkeamasta valuttava materiaali, josta tehty öljy tuoksuu hyvälle ja omaa antibakteerisia ominaisuuksia. Käyttistä kamaa siis!

TEEMU MUURI

kappalainen, Lappeen seurakunta

Pixabay

KRISTINUSKO

Ekumeenisella yhteistyöllä edistetään kristittyjen yhtenäisyyttä

Uskonnon merkitys julkisessa keskustelussa on lisääntynyt maailmalta kantautuvien konfliktuutisten myötä. Myös Suomessa eri kirkkokunnat käyvät dialogia yhteiskunnassa tapahtuviin muutoksiin liittyen. Suomen Ekumeeninen neuvosto (SEN) organisoii kristillisten yhteisöjen välistä yhteistyötä Suomessa ja se on ottanut vuosien varrella kantaa muun muassa ihmisoikeuksien, uskonnonvapauden ja pakolaisten puolesta.

Lähes kaikki Suomessa toimivat kristilliset järjestöt ovat Ekumeenisen neuvoston toiminnassa mukana. Ekumenia tulee kreikkankielisestä sanasta oikoumene, joka tarkoittaa "asuttua maailmaa". Ekumenialla tarkoitetaan käytännössä eri kirkkojen välistä yhteistyötä, joka rakentuu yhteiselle perustalle. Ekumeeninen liike kuvaa toimintaa, jolla etsitään ja vahvistetaan yhteyttä Kristuksessa.

Kristillisten kirkkojen yhteyttä ajavan ekumeenisen liikkeen voidaan katsoa syntyneen 1800-luvun lopulla. Arkikielessä käsitettävä ekumeeninen käytetään myös synonyyminä ilmauksille kristittyjen keskinäinen tai kirkkojen välinen.

Rukousviikko on yksi ekumeenisen yhteistyön muoto Ekumeenisen neuvoston tehtävänä on edistää ekumeenista ajattelua ja käytännön ekumeenista työtä, mistä erityisenä esimerkkinä voidaan pitää joka vuosi järjestettävää ekumeenista rukousviikkoa. Rukousviikko kristittyjen yhteyden puolesta on ekumeeninen juhla, jota Suomessa on järjestetty säännöllisesti 1960-luvulta lähtien. Rukoilu on universaali ilmiö ja tärkeä uskonnon harjoittamisen muoto. Rukoillessaan ihminen pyrkii usein yhteyteen Jumalan kanssa, mutta myös yhteyteen toisten ihmisten kanssa.

Kahdeksan päivää kestävä rukousviikko pidetään vuosittain aina samaan aikaan tammikuun lopulla. Ekumeeninen rukousviikko on maailmanlaajuisesti tunnettu kansainvälinen rukousliike. Se on yksi laajimmalle levinneistä hengellisistä liikkeistä ja yhteisen rukouksen uudistava vaikutus koskettaa kristittyjä kaikkialla maailmassa, myös Suomessa. Kristittyjen yhteyden rukousviikkoa vietetään eri tavoin ympäri Suomea. Yhdessä rukoileminen antaa mahdollisuuden kuulua joukkoon.

Pixabay

KOLUMNI

”JOKA TEIDÄN JOUKOSSANNE ON SUURIN, SE OLKON KUIN NUORIN, JA JOKA ON JOHTAJA, OLKON KUIN PALVELIJA.”

LUUKKAAN EVANKELIUMIN sanat eivät päästä aikamme suurimpia johtajia helpolla. Työ johtajana on harvoin helppoa ja kivaa – pitäisi kyetä tekemään vaikeita päätöksiä jämäkästi olemalla samalla toisten palvelija. Ei saa olla suurin, mutta pitää uskaltaa määrällä. On ryhdyttävä toimien, vaikka osa ihmisistä pahoittaa mielensä. Usein vastuun joutuu kantamaan myös asioista, joihin ei itse voi vaikuttaa.

Mitä vaaditaan henkilöltä, joka haluaa ryhtyä vaikkapa suurvalan johtajaksi? Johtajan asemaan pääsemiseksi vaaditaan karismaa eli sellaisia armoalahjoja tai poikkeuksellisia ominaisuuksia, joilla suuret ihmismassat saadaan kiinnostuneiksi ja innostuneiksi henkilön kyvykkyydestä. Maailmanpolitiikan kärkinimet tuntuvat saavan osakseen samanlaista ihailua kuin kirkkaimmat poptähdet.

”Jotta jatkuva sotiminen ja kahtiajako loppuisi, pitää ihmiskunnan kyetä valitsemaan johtajansa paremmin.”

Ennen monia nykyisiä valtionjohtajia karismaattisuudella suurten kansojen johtajaksi onnistui ponnistamaan esimerkiksi muuan Jeesus – ja vieläpä ilman minkäänlaista vaalibudjetia. Onkin surullista, miten paljon rahalla saa ostettua näkyvyyttä ja valtaa tämän päivän vaalikamppailuissa. Sen sijaan Jeesuksen kyky kohdella syrjittyjä kaltaisinaan sekä osoittaa arvojohtajuutta omalla esimerkillään tuntuvat olevan katoavia johtamisperinteitä maailmanpolitiikassa.

Kun katsoo listaa suurimmista ja eniten valtaa pitävistä johtajista sekä heidän tavoitteistaan, tulee väistämättä mieleen ajatus siitä, voiko näihin tehtäviin ikinä edes tulla valituksi karismaattinen palvelija, joka olisi nöyrä sekä kiilti mutta samalla napakka ja rikas. Kiristynyt maailmantilanne kaipaisi juuri tällaisia johtajuuden ilmentymiä, mutta suuria äänestäjämassoja tuntuu sen sijaan kiehtovan karisma, jolla saadaan maksimoitua oman ihmisryhmän etu. Jotta jatkuva sotiminen ja kahtiajako loppuisi, pitää ihmiskunnan kyetä valitsemaan johtajansa paremmin. Mistähän löytyisi se köyhä puuseppä, joka johtaisi esimerkillään maailman järjestykseen?

ELMO

Rukoukset rauhan, ihmisoikeuksien ja oikeudenmukaisuuden puolesta Tänä vuonna ekumeenisen rukousviikon julistuksessa viitataan uskontoihin, rauhaan, ihmisoikeuksiin ja oikeudenmukaisuuteen. Julistus muistuttaa, että rauha, ihmisoikeudet ja oikeudenmukaisuus ovat perustavanlaatuisia arvoja, joita tulee vaalia. Ne ovat peruspilareita yhteiskunnassamme, jossa jokainen ihminen on arvokas. Rukouspäiväjulistuksen on allekirjoittanut Suomen tasavallan presidentti **Alexander Stubb**.

Kristinuskossa rukoilu perustuu Jeesuksen antamaan esimerkkiin, sillä Jeesus rukoili sekä yksin että yhdessä muiden kanssa. Rukous voi olla rituaalista rukousta, omin sanoin rukoilua, esirukousta, pyyntörukousta, ylistystä ja myös kiitosrukousta.

Lappeenrannassa meillä on rukouksissa mielessä kaupungin asiat ja monet ongelmat. Usko Jeesukseen voisi saada enemmän jansijaa kaupungissa ja yhteisöllinen rakkaus yli kirkkokuntarajojen, **Gunnar Lundberg** Lappeenrannan Vapaaseurakunnasta toteaa.

Hänen mukaansa ekumeeninen yhteistyö ja keskustelu on tärkeää yhteisöllisyyden edistämiseksi. – Esimerkiksi yhteiset rukousaamiaiset voisivat olla edistämässä keskinäistä yhteyttä.

Ekumeenisuus on yhteistyötä Lundberg kertoo ekumeenisen yhteistyön näkyvän rukoilussa ja kirkkojen välisissä ekumeenisissa keskusteluissa.

”Juuri sinut on luotu erityistä tarkoitus varten.”

GUNNAR LUNDBERG

– Yhteinen rukousviikko yhteyden puolesta nousee Raamatusta. Jeesus puhui siitä, että meidät tulisi tuntea keskinäisestä rakkaudesta.

Kristittyjen keskinäisen dialogin tavoitteena on vahvistaa ymmärrystä ja kunnioitusta erilaisuutta kohtaan, mutta myös edistää oikeudenmukaisuutta, rauhaa ja koko luomakunnan eheyttä. Dialogi edellyttää erilaisten traditio-

den tunnistamista ja avoimuutta rukoilla yhdessä sekä tutkia Raamattua. Rukousviikko vahvistaa kristittyjen yhteyttä ja rakentaa siltoja, ei muureja. Lundberg toteaa vielä lisäksi jokaisen ihmisen olevan tärkeä ja ainutlaatuinen. – Juuri sinut on luotu erityistä tarkoitus varten. Elämälläsi on merkitystä.

Kristinuskosta tuli lähetyskunta hyvin pian sen jälkeen, kun liikkeen oisalla alettiin kasteen kautta ottamaan jäseniä. Pyhät kirjoitukset olivat kertomuksia Jeesuksen elämästä (evankeliumit) ja Jeesuksen seuraajien, kuten Paavalin kirjeitä. Kaikki kristinuskon eri muodot ovat levinneet ympäri maailmaa.

Lappeenrannassa toimii evankelis-luterilaisen kirkon lisäksi mm. ortodoksinen seurakunta, katolinen seurakunta, helluntai-seurakunta, Vapaaseurakunta ja Baptistiseurakunta. Metodistikirkon toiminta on Lappeenrannassa tällä hetkellä tauolla.

TEIJA SAVOLAINEN

Helluntailiike

- Maailman toiseksi suurin kristillinen liike, arviolta 650 miljoonaa helluntailaista.
- Raamattu uskonelämän tärkein auktoriteetti ja usko kolminaisuusoppiin.
- Keskeistä uskossa henkilökohtainen suhde Jeesukseen, syntien anteeksisaaminen ja evankeliumin julistaminen.
- Korostaa Pyhän Hengen roolia jatkuvassa hengellisessä kasvussa, armoalahjojen ilmenemisessä sekä johdatuksessa henkilökohtaisen elämän valinnoissa.
- Vaikka usko on henkilökohtainen, sitä ilmentetään osana uskon yhteisöä eli seurakuntaa.

Luterilaisuus

- Luterilaisuus osa protestanttista kristinuskosta ja kirkkoon kuuluu 62,5 % suomalaisista.
- Keskeistä kolmiyhteinen Jumala: Isä, Poika ja Pyhä Henki.
- Raamattu sisältää pelastussanomana Jeesuksesta Kristuksesta.
- Seurakunta kokoontuu yhteen

sakramenttien (kaste, ehtoollinen) ja sanan äärelle.

- Kaikkiin ihmisiin tulisi suhtautua lähimmäisinä ja Jeesuksen opetuksen mukaisesti auttaa toisia. Tähän perustuu myös kirkon auttamis- eli diakoniatyö.
- Kirkon sisäisiä herätysliikkeitä rukoilevaisuus, herännäisyys, evankelisuus, lestadiolaisuus ja viides herätysliike.

Suomen Vapaakirkko

- Itsenäisten vapaaseurakuntien muodostama kirkkokunta. Seurakuntia noin 100, jäseniä noin 15 000.
- Toimintaan kuuluvat sunnuntai-illassa lisäksi rukouksillat, raamattupiirit ja nuortenillat.
- Korostaa henkilökohtaista uskoa ja seurakuntaan liittymisen ehtona oma usko Jeesukseen.
- Kasteena on upotuskaste. Ehtoollinen avoin kaikille kristityille.
- Juuret ovat 1870-luvulla luterilaisessa kirkossa alkaneessa herätyksessä, jossa korostettiin

henkilökohtaista uskon ratkaisua ja uskovien seurakuntaa.

Ortodoksinen kirkko

- Nykyisen Suomen alueella on toiminut noin 1300-luvulta asti ja aiemminkin.
- Rekisterissä olevia jäseniä on vajaa 60000. Lisäksi rekisteröimättömiä maahanmuuttajia.
- Ortodoksinen kirkon käsitys ihmisestä perustuu kolmiyhteiseen Jumalaan, Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen Luojana.
- Jumalan kuvana ja kaltaisuuteen kutsuttuna jokainen ihminen on pohjimmitaan hyvä ja kykenevä rakkauteen.
- Yhteys Jumalaan toteutuu rukouksessa, jolla on kaksi yhtä tärkeää ulottuvuutta: yhteinen ja yksityinen.
- Vaikka ortodoksinen kirkon uskon perusteet ovat kaikkialla samat, paikalliskirkkoilla on ero käytännön toiminnassa ja eettisissä painotuksissa.

Baptistikirkko

- Yhteensä Suomessa n. 3000 baptistia ja n. 50 seurakuntaa.

Maailmassa n. 100 miljoonaa pitää itseään baptistina.

- Korostavat henkilökohtaista uskon ratkaisua.
- Kirkkoon kuuluu 17 seurakuntaa ympäri Suomen. Kirkkoon kuuluvat venäjänkieliset Lappeenrannan baptistiseurakunnat.
- Baptistien opetuksen ominaispiirteitä on Raamatun paikansäilyvyys ja auktoriteetti.
- Kaksi toimitusta (sakramenttia), kaste ja ehtoollinen.

Suomen metodistikirkko

- Suomen metodistikirkko on osa kansainvälistä Yhdistynyttä metodistikirkkoa (the United Methodist Church).
- Yhdistynyt metodistikirkko on näkemykseltään ekumeeninen.
- Tärkeää usko kolmiyhteiseen Jumalaan: Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen. Jumala on luonut maailman ja pitää sitä yllä.
- Kaksi sakramenttia: kaste ja ehtoollinen.
- Painottaa vapaakristilliseen tapaan yksilön omaa uskoa ja uskon ratkaisua.

Reetta Kallanne

Kulkue saapuu inkeriläisten juhla jumalanpalvelukseen Padisen luostarin kirkkoon.

Reetta Kallanne

Kauneimmat Joululaulut Pyhän Mikaelin kirkossa.

Reetta Kallanne

Inkerinsuomalaisten tanssiryhmä Kataja esittää tanssin jumalanpalveluksessa Pyhän Mikaelin kirkossa.

SEURAKUNNAT

Tallinnan suomalainen seurakunta elää ja hengittää

Uudenkarhea linja-auto kiittää aamuhämärissä halki Keski-Virossa sijaitsevan Jõgevamaan kohti Tarttoa. Ohi vilahtavat vanhat kolhoosin pellot ja pienet kylät. Tarton yliopistolla on juuri alkamassa Viron kirkon (EELK) yleinen pappeinkokous, ja minäkin olen mukana, sillä toimin Tallinnan suomalaisen seurakunnan kirkkoherrana. Kirjoitan tätä artikkelia bussin takapenkillä vielä vähän tokuraisena kello viiden aamuhätyksestä. Pienen taaperon kanssa tämänkaltaiset aamut eivät onneksi ole mitään aivan tavatonta.

Tiesitkö, että Tallinnassa ylipäätään on suomalainen seurakunta? Liityin itse Tallinnan suomalaiseen seurakuntaan jo opiskeluaikoinani vuonna 2016. Silloin työttöstäni eli nykyinen vaimoni **Reetta** asui ja työskenteli Virossa, joten alun perin seurakunta tuli meidän perheellemme tutuksi nimenomaan tavallisen ulkosuomalaisen kirkossa kävijän ja seurakuntalaisen näkökulmasta. Seurakunnan jäsenyyden kautta Tallinna on kulkenut mukana myös Etelä-Karjalassa. Vuosien 2020 ja 2022 välillä ennatin työskennellä pariinkin otteeseen Lappeenrannan seurakuntien oppilaitostyössä – ensin korona-ajan teologina ja viimein kirkon virkaan vihittyinä. Haikein mielin jäitin syksyllä 2022 työni Lappeenrannan seurakuntien oppilaitospastorina ja kansainvälisen työn pappina. Toisaalta ilman **Sari Kososelta** ja muilta rautaisilta työtovereilta saamiensa eväitä en ehkä olisi koskaan edes uskaltanut tehdä loikkaa Itämeren toiselle puolelle virolaisen sisarkirkon palvelukseen. Vaikka Tallinna oli ehtinyt lyhyessä ajassa muuttua paljon, ja kielen uudelleen haltuun ottamisessa meni oma aikansa, olemme kotiutuneet mainiosti. Henkinen ja fyysinen matka yli Suomenlahden ei onneksi ole yhtään niin pitkä kuin satunnaisesta Viron-kävijästä saatua joskus tuntua.

Virossa toimii kaksi suomenkielistä seurakuntaa Tallinnan suomalainen seurakunta – viralliselta nimeltään Pyhän Pietarin seurakunta – on toinen Viron evankelisiluterilaisen kirkon suomenkielistä seurakunnista. Eteläisessä Virossa toimii Tarton suomalaisen seurakunta, joka kuitenkin on niin pieni, ettei sillä ole nykyisin omaa kirkkoherraa, vaan virolainen huoltajapappi. Suomalaisien seurakuntien lisäksi Viron kirkkoon kuuluu ruotsalainen ja saksalainen seurakunta, jotka nekin Tallinnan suomalaisen seurakunnan tavoin palvelevat monikielistä ja -kulttuurista yhteisöä kaikkialla Virossa. Nimensä

mukaisesti meidän seurakuntamme toiminta kuitenkin painottuu Tallinnaan ja sen lähiympäristöön. Tallinnassa on mahdollista osallistua säännöllisesti suomenkieliseen messuun ja muuhun seurakunnan kokoavaan toimintaan sekä suorittaa rippikoulu ja isoskoulutus. Kirkon pyhistä toimituksista erityisen kysytyjä ovat avioliiton siunaamiset, sillä vuosittain monet suomalaiset avioparit saapuvat viettämään häätjuhlaansa Viron monissa linnoissa, kartanoissa ja luontokohteissa. Varsinkin joulun aikaan seurakunta jalkautuu sinne, missä suomalaiset Tallinnan lisäksi asuvat ja matkailvat: Pärnuun, Tarttoon ja Haapsaluun.

Tavoitteeni on, että kaikki suomalaisen seurakunnan toiminta lähtee niistä tarpeista ja kysymyksistä, joita yksittäisillä seurakuntalaisilla tai erilaisilla yhteisöillä on. Lappeenrannan seurakuntien oppilaitostyötä tarttui aikoinaan mukaani ajatus, ettei seurakunnan pidä milloinkaan kilpailla ihmisten ajasta ja huomiosta muiden yhteisöjen kanssa, vaan ennemminkin olla luotettava yhteistyökumppani ja läsnä siellä, missä ihmiset muutenkin ovat. Siksi emme koskaan sano ei, jos joku kutsuu seurakuntaa mukaan tekemään yhdessä – tämä koskee niin suomalaisia vieraita kuin paikallisia toimijoitakin.

”Tallinnan suomalainen seurakunta pyrkiikin palvelemaan suomalaistaustaisia opiskelijoita Virossa, Latviassa ja Liettuassa.”

Erityisen tärkeää yhteisölläisyys on Tallinnan kaltaisissa paikoissa, missä seurakunnalla on käytettävissään vain niukasti erilaisia resursseja. Kun palkattuja työntekijöitä on vähän, jää paperin tehtäväksi rohkaista jokaista seurakuntalaista löytämään omat lahjansa ja keksimään niille rakentavaa käyttöä. Pärnu maanteen seurakuntakoti onkin kaikkien suomalaisten yhteinen tila, johon jokainen saa tulla tekemään itselleen merkityksellisiä asioita yhdessä muiden kanssa ilman paineita tai vaatimuksia.

Inkerinsuomalaisuus vahvasti läsnä

Yksi suomalaisien seurakuntien erityispiirre Virossa on, että monet alueelliset seurakuntalaiset ovat juuriltaan inkerinsuomalaisia eli ny-

Näkymä suomalaisen seurakuntakodin ikkunasta Tallinnan Vanhaankaupunkiin.

kyisen Pietarin kaupungin ympäristössä vuositasojen eläneiden suomalaisten jälkeläisiä. Heidän historian sa on myös Tallinnan suomalaisen seurakunnan historiaa, sillä inkeriläisten elpymisestä kulttuuriharrastuksesta lähti vuonna 1989 myös ajatus suomenkielisestä luterilaisesta uskonyhteisöstä Tallinnassa. Suomalaisen seurakunnan yhteisessä muistamisessa korostuvatkin varsinaisten suomalaisten kansallisen kertomuksen lisäksi myös inkeriläisten kokemukset pakkosiirroista, oman kulttuurin hävittämisestä ja yhdessä selviytymisestä. Aika näyttää, löytääkö myös seuraava inkerinsuomalaisten sukupolvi vanhempiensa ja isovanhempiensa luterilaisen perinteen, kielen ja kulttuurin. Toisaalta jo nyt Tallinnan suomalaisen seurakunnan toiminnassa on mukana myös monia perheitä, joiden jäsenistä kaikki eivät ole kielitään tai kulttuuritaan suomalaisia, mikä tekee meistä aidoista monikulttuurisen yhteisön – ja toivottavasti myös madaltaa kynnystä tulla mukaan äidinkielestä tai omista sukujuurista riippumatta.

Baltiassa kasvava joukko suomalaisia opiskelijoita

Viimeisimpänä ryhmänä seurakunnan tarjoaman tuen ja palvelun piiriin tulivat suomalaiset opiskelijat, joiden määrä Baltiassa kasvaa vuosi vuodelta. Tallinnan suomalainen seurakunta pyrkiikin palvelemaan suomalaistaustaisia opiskelijoita kaikissa kolmessa Baltian tasavallassa: Virossa, Latviassa ja Liettuassa. Fyysisesti siirtolaispappi ei tietenkään voi olla jatkuvasti läsnä eri kampuksilla, mutta jokaisen opiskelijan on hyvä muistaa, että pappi on luotettava keskustelukumppani, jonka kanssa voi puhua kaikista maan ja taivaan välillä – riippumattomasti siitä, mihin itse usko tai missä kaupungissa itse asuu ja opiskellee. Näin opiskelijatyö Baltiassa ei

Virkaan asettaminen, jossa mukana myös lääninrovasti Jaan Tammsalu ja arkkipiispa Urmas Viilma.

itse asiassa eroa kovin radikaalisti siitä työstä, jota Lappeenrannassa tehdään eri oppilaitosyhteisöissä. Baltian maissa suomalainen seurakunta tarjoaa kampuspaikkakunnilla myös kaikki tutut ja turvalliset kirkolliset toimitukset suomeksi. Siten kosketus kotimaahan ja kirkkoon säilyy myös opiskelijan aikana riippumatta siitä, onko tarkoituksena palata valmistumisen jälkeen Suomeen vai aloittaa työt uudessa ammatissa jossain ihan muualla. Ja vaikka Tallinnan suomalaisen seurakunnan jalkautuvan työn erityise-

Reetta Kallanne

Tiheä lauttaliikenne yhdistää Tallinnan Helsingin matkustajasatamiin, mutta vielä vilkkaampaa on liikenne Vuosaaren ja Tallinnan naapurissa sijaitsevan Muugan satamien välillä. Myös yhteys Vuosaaren merimieskirkon ja Viron välillä on siis jo nyt olemassa, mutta siirtyminen saman katon alle tekee mahdolliseksi suunnitellun yhteistyön yli Suomenlahden. Koska aikaisempaa perinnettä merenkulkijoiden parissa tehtävästä työstä ei Tallinnassa ole, odotan innolla, että pääsen näkemään ja kuulemaan, millaista työ konkreettisesti on muissa kaupungeissa ja satamissa.

Kun ajattelee Tallinnan sijaintia ja liki tuhatvuotista historiaa kansainvälisenä satamakaupunkina, on oikeastaan pieni ihme, ettei virallista yhteistyötä Tallinnan suomalaisen seurakunnan ja Merimieskirkon kesken ole vielä aikaisemmin ollut. Kirkon ulkosuomalaistyön uudelleen järjestämisen myötä Itämeren ympäristön suomenkieliset seurakunnat ja merimieskirkot muodostavat pian lähes kaikki rannat kattavan kokonaisuuden, joka muistuttaa myös siitä, että Itämeri on vuositasojen ollu ja yhä edelleen on meidän pohjoiseurooppalaisten oma sisämeri. Vaikka aika onkin levoton, ihmiset matkailevat edelleen Itämerellä ja ovat kiinnostuneita siitä, mitä vastarannalle kuuluu.

TOMI KALLANNE
Tallinnan suomalaisen seurakunnan kirkkoherra

www.tallinnanseurakunta.fi

Suomenkielistä jumalanpalvelusta vietetään säännöllisesti joka toinen viikko ruotsalaisessa Pyhän Mikaelin kirkossa Tallinnan vanhassakaupungissa.

Reetta Kallanne

Suomalainen seurakunta joulumarkkinoilla.

Reetta Kallanne

Lepohetki messussa Pyhän Mikaelin kirkossa.

Reetta Kallanne

Isänpäiväkorttien askartelua suomalaisella seurakuntakodilla.

"MENTÄISKÖ NAIMISIIN?"

Häyössä pääsee vaivatta vihille. Vielä ehtii kosia!

Tunnelmallista Häyö-tapahtumaa vietetään Lappeen Marian kirkossa (Valtakatu 35) 2.5.2025 klo 16–23.

HÄYÖSSÄ KAIKKI on tehty parille valmiiksi, naimisiin pääsee vaivatonta, mutta arvokkaasti. Vihkimiseen varataan aikaa n. 30 minuuttia. Vihkimisen suorittaa pappi ja kanttori. Vihkimisen jälkeen tarjoamme kakukahvit (n. 30–45 min) Lappeen seurakuntatalissa osoitteessa Kirkkokatu 10 C.

Tarkemmat toimintaohjeet löytyvät osoitteesta lappenrannanseurakunnat.fi/haayo

Perustieto Häyössä avioliittoon aikoville Vihkimisessä tarvittavat kaksi todistajaa tulevat seurakunnan puolesta, jos parilla ei ole heitä mukanaan. Mukaan tarvittavat

- tulevan puoliso ja sormukset
- avioliiton esteettömyystodistukset
- molempien henkilöllisyystodistukset

Avioliiton esteettömyystodistus on tilattava osoitteesta esteidentutkinta.fi, seurakuntien palvelupisteestä (Koulukatu 12 A) tai keskuseksteristä viimeistään 22.4.2025. Esteettömyystodistus on voimassa neljä kuukautta.

Huom.! Esteettömyystodistuksesta tulee ilmetä, että

- molemmat kuuluvat kirkkoon
- ainakin toinen kuuluu evankelis-luterilaiseen kirkkoon (ja toinen johonkin muuhun kristilliseen kirkkoon tai kristilliseen uskonkuntaan Suomessa tai ulkomailla. Kristillisiä kirkkoja ovat esimerkiksi ortodoksinen kirkko, katolinen kirkko sekä helluntaikirkko, adventtikirkko, vapaakirkko ja baptistikirkko.

Luterilaisilla tulee rippikoulun olla suoritettu. Ilman voimassa olevaa ja yllä mainituilla tiedoilla varustettua esteettömyystodistusta ei voida vihkiä. Muista ottaa todistus/todistukset mukaan Häyöhön!

Jos olet mennyt aiemmin naimisiin maistraatissa, niin Häyössä on mahdollista saada myös kirkollinen siunaus avioliittollesi. Siunauksen ollessa kyseessä ei myöskään tarvitse välttämättä kuulua kirkkoon.

Onko sinulla kysyttävää Häyöstä? Ota yhteyttä pastori Teemu Muuriin teemu.muuri@evl.fi puh. 040 312 6604

KUMMIUS

Kummin tehtävä: hengellinen opas vai tukihenkilö?

Kristillisessä perinteessä kummius on merkittävä ja arvokas tehtävä, joka on enemmän kuin pelkkä seremoniallinen tehtävä. Kummi toimii lapsen elämän matkalla oppaana ja tukijana, joka sioutuu auttamaan kummilastaan kasvamaan uskossa ja elämän viisaudessa.

Kummius tarkoittaa varmasti eri asioita eri ihmisille. Voisiko kummi olla todellinen ystävä kummilapselleen? Mitä kummius kristillisenä käsitteenä tarkoittaa?

Juuret ovat pitkällä historiassa

Kummius juontaa juurensa varhaiskristillisestä ajasta, jolloin kaste oli merkittävä tapahtuma seurakunnan elämässä. Kummit olivat alun perin kasteen todistajia ja tukijoita, jotka autoivat kastettavaa elämään kristillistä elämää.

Nykyään kummius on säilyttänyt tämän hengellisen ulottuvuuden, mutta siihen on myös tullut uusia merkityksiä ja vastuita.

Kummin roolit vaihtelevat ajassa ja kulttuurissa

Kristillisessä perinteessä kummi on ollut ennen kaikkea hengellinen opas. Tämä tarkoittaa, että kummi auttaa kummilastaan tutustumaan pyhään Jumalaan. Kummi voi esimerkiksi rukoilla kummilapsensa puolesta ja keskustella uskonnollisista kysymyksistä.

Hengellinen tuki voi myös tarkoittaa sitä, että kummi on läsnä tärkeissä kirkollisissa tapahtumissa, kuten konfirmaatioissa ja ehtoollisella.

Kummius ei kuitenkaan rajoitu vain hengellisiin asioihin. Kummi voi olla myös tärkeä tukija ja ystävä kummilapselleen arjen keskellä. Nykyaikana korostuu kummin rooli enemmänkin ystävänä.

"Kummius ei kuitenkaan rajoitu vain hengellisiin asioihin. Kummi voi olla myös tärkeä tukija ja ystävä kummilapselleen arjen keskellä."

Ystävyyys voi ilmetä monin tavoin: yhteisten harrastusten kautta, yhdessä vietetyn ajan muodossa tai yksinkertaisesti olemalla läsnä kummilapsen elämässä. Kummi voi olla se henkilö, johon kummilapsi voi luottaa ja turvautua elämän eri vaiheissa. Kummi voi olla hyvä ystävä, joka kuuntelee, tukee ja rohkaisee. Tämä ystävyyys perustuu luottamukseen ja molempipuoliseen kunnioitukseen. Kummi voi toimia esimerkkinä turvallisuudesta aikuisesta ja ystävistä.

Arjen kummiutta

Käytännössä kummius voi tarkoittaa monia asioita. Kummi voi esimerkiksi osallistua kummilapsensa syntymäpäiville, koulun juhliin ja muihin tärkeisiin tapahtumiin kuten olla siunaamassa kummilasta koulutielle. Kummi voi myös tarjota käytän-

Jukka Kosonen

Jukka Kosonen

Lappeenrannan seurakuntayhtymän kummipelaaja Tiia Saarela PesäYseistä.

Seurakunnat järjestävät kummipeleissään erilaisia aktiviteetteja lapsille. Pelinjohtajana Lauritsalan seurakunnan kirkkoherra Jaana Pussinen.

nön apua, kuten auttaa läksyissä tai olla tukena vaikeina aikoina.

Tärkeintä on, että kummi on läsnä ja osoittaa välittävää kummilapsestaan. Kummiuden ei tarvitse päättyä lapsuuteen, vaan se jatkuu läpi elämän. Kummi voi olla tärkeä tuki ja ystävä, jolle voi jakaa elämän ilot ja surut – myös nuoruudessa ja aikuisuudessa.

Ehkä voit luoda oman perinteesi kummin tai kummilapsen kanssa ystävänpäivänä?

Osallistu kummitoimintaan seurakunnissa

Lappeenrannan ev.lut. seurakunnissa on jo pitkään ollut kummitoimintaa. On järjestetty kummipelejä yhdessä paikallisten urheiluseurojen kanssa, on tarjottu piknik-kasseja kummipäivän viettoon valtakunnallisena kummipäivänä ja tuettu kummin ja kummilasten yhteistä tekemistä mm. ilmaisilla pääsylipuilla tapahtumiin.

Lisäksi Lappeenrannan seura-

KERRO AJATUKSIASI KUMMIUDESTA

KERÄÄMME AJATUKSIA ja tarinoita kummiudesta seuraavaa juttuamme varten. Oletko tehnyt kummin/kummilapsen kanssa jotain kivaa? Millainen muisto sinulla on kummistasi tai kummilapsesi? Minkä itse ajattelit olevan kummin tehtävä nykypäivänä?

Mitä voisit itse tehdä lisätäkseen yhteistä tekemistä tai ystävyyttä?

Kaikenlaiset ajatukset ovat tervetulleita! Teemme kokemuksista koostaan juttua, jolloin ketään ei yksilöidä. Mielellämme myös haastattelemme, eli mikäli voit kertoa ajatuksiasi nimellä ja kuvalla, niin ilmoita siitä. Ajatuksia voi lähettää: eija.fabritius@evl.fi. Kaikkia ajatuksiaan lähettäneitä muistamme pienellä lahjalla.

kunnilla on jo vuosien ajan ollut kummipelaaja jossain paikallisessa urheiluseurassa. Tällä hetkellä kummipelaajamme on **Tiia Saarela PesäYseistä**.

Seurakunnat järjestävät tänäkin keväänä useampia kummipelejä.

Seuraa ilmoitteluaamme lappenrannanseurakunnat.fi tai FB ja Instagram [lprseurakunnat](https://www.instagram.com/lprseurakunnat). Seuraava kummipelaajamme on Saipa-JYP 15.2.2025.

EUA FABRITIUS

OLEN KIRKOSSA käydessäni huomannut, että rippikoululaiset osallistuvat ehtoolliselle. Mikä tässä on taustalla? Takavuosinahan ehtoolliselle pääsi ensimmäisen kerran vasta konfirmaatiopäivänä.

Niinhan se tosiaan oli. Kuitenkaan perinne ensimmäisestä ehtoollisesta konfirmaatiopäivänä ei ole niin vanha kuin voisi ajatella. Konfirmaation ja ensimmäisen ehtoollisen yhteys vakiintui ehkä vasta reilu sata vuotta sitten.

Taustalla on ollut ajatus, että ehtoollisella osallistujan on syytä ymmärtää, että ehtoollisessa ei ole kyse tavallisesta syömisestä ja juomisesta. Koska rippikoulussa asiasta on saatu opetusta, on ollut tietysti luontevaa pitää konfirmaatiopäivää rajapyykkinä.

Kastetta piti seurata opetus, jotta kastettava ymmärtäisi, minkä lahjan hän on kasteessa saanut. Opetuksen tarkoituksena oli paitsi auttaa ymmärtämään kasteessa annettu pelastuksen lahja, myös valmistaa seurakunnan jäseniä ehtoolliselle.

Kuitenkin lapsi voi saada asiassa opetusta kotonaan kuten myös rippikoululainen rippikoulun kuluessa. Rippikoulun kestänyt nykyisin noin puoli vuotta. Läheisen aikuisen kanssa tai rippikoulu-ryhmän osana ehtoolliselle saapuvan lapsen tai nuoren oletetaan saaneen tarvittava opetus näiltä aikuisilta.

Katekismuksemme tiivistää ehtoollisen merkityksen näin: "Ehtoollisen lahja, syntien anteeksisaaminen, annetaan meille niissä sanoissa, jotka meille sakramentin saadessamme lausutaan: 'sinun puolestasi annettu'. Kun uskomme nämä sanat ja otamme vastaan leivän ja viinin, nautimme hengellisen aterian, joka uudistaa elämämme ja lisää meissä rakkautta lähimmäisiimme. Ehtoollinen yhdistää meidät Kristukseen ja toisiimme. Sitä vietetään yhdessä taivaan joukon ja kaikkien pyhien kanssa."

Ehtoollinen pysyy pohjimmiltaan aina laisuutena. Seurakunnan jäseneksi tullaan kasteesta ja ehtoollinen on seurakunnan yhteinen hengellinen ateria, tarkoitettu kaikille seurakunnan jäsenille heidän uskonsa vahvistukseksi.

Lappeen kirkon häyö

Ilmoittaudu ja varaa aika viimeistään 22.4.2025!

2.5. klo 16-23

lappenrannanseurakunnat.fi/haayo

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

KUMMIPELI SAIPA-JYP KISAPUISTOSSA 15.2. KLO 17

TUU MUKAAN! #KUMMINKAA

Saipa 1948

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

Joutsenon seurakunnan Tiistaikahvila

Seurakuntakeskus, Penttiläntie 5

Myytävänä myös käsitöitä.

Tuotto lähetystyön hyväksi.

4.2. alkaen

11:30-13:30

JOUTSENON SEURAKUNTA

Joutsenon seurakunnan Yhteinen arkiruokailu

SEURAKUNTAKESKUKSESSA, PENTTILÄNTIE 5 KLO 11:30-13

ti 4.2. ti 4.3. ti 1.4. ti 6.5.

Diakoniatyöntekijä tavattavissa JOUTSENON SEURAKUNTA

Pyhän tilan tuolijooga

Sammonlahden kirkon Ankkurisalissa tiistaisin 21.11., 18.2., 18.3., 22.4. ja 20.5. klo 18.00

Eija Juvakka ohjaa. Hartaus Maarit Hirvi. Sopii kaikille, ei vaadi ilmoittautumista.

SAMMONLAHDEN SEURAKUNTA

Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

Haemme Lappeenrannan seurakuntayhtymän seurakuntien palvelupisteelle johtavaa toimistosiihteeriä.

Hae paikkaa 12.2.2025 klo 15 mennessä! <https://kirkkokorekry.fi/fi/tyopaikat/>

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

YMPÄRISTÖMME ON YLLÄTYKSIÄ TÄYNNÄ

KUN MINULTA KYSYTTIIN, haluaisinko kirjoittaa Seurakuntatervehdyksen pienen tekstin, vastasin heti, että ilman muuta. Myöhemmin iski paniikki ja ahdistus: mistä minä oikein kirjoittaisin, aihekin oli vapaa. Olisi helpompaa kirjoittaa, jos olisi joku annettu aihe tai teema. Ohjeistuksena oli, että voisin kirjoittaa jostain itselleni läheisestä aiheesta. Itselteni läheisestä, voi voi, tämä ei oikein helpota.

Pidän lukemisesta, kirjoitanko siis kirjoista? Liian puisevaa. Elokuvatkin ovat kivoja, mutta ei tämä ole mikään viihdepalsta. Mites sitten uinti, mitä siitä voi edes kirjoittaa. Päädyin lopulta pitkäaikaiseen harrastukseeni, geokätköilyyn.

On sanottu, että etsivä löytää ja se pitää todella paikkansa geokätköilyssä. Geokätköt ovat pieniä maastoon, useimmiten hyvin ovelasti, piilotettuja ja pieniä kätköjä, joiden sisällä on ainakin lokikirja, johon tulee kirjata löytöpäivä ja oma nimimerkki. Kätköt haastavat katsomaan ympäristöä ja arkisia esineitä eri tavalla – missä kätkö voisi olla?

Samalla tulevat tutuksi hieman erikoisemmatkin paikat kaupungin alueella, useimmiten paikkojen historiaa kerrotaan kätkön esittelyn yhteydessä. Kesällä löysin pari oikein viehättävää paikkaa, joihin en olisi päätenyt ilman geokätköilyä tuskin koskaan. Vierailin esimerkiksi Kanavansuun sahan raunioilla, en ollut edes tiennyt Kanavansuulla olleen saha aikoinaan.

Historiaa on löydettävissä kaikkialla, useimmiten se vain on unohtunut suurimmalta osalta meistä. Meneminen sivuun kuljetuilta poluilta ja keskelle ei mitään tekee joskus hyvää jokaiselle meistä.

Kesällä metsää pääsee luomakunnan ytimeen, linnut laulavat puissa, liikenteen ääniä ei kuulu ja sisällä vallitsee rauha. Tällaisissa hetkissä Luojan läheisyys on käsin kosketeltavaa, lajin monimuotoisuus ja luonnon kauneus ovat välillä häikäiseviä asioita.

Samalla usein kuitenkin valitettavasti kokee surua ihmisen itsekkydestä: harvassa ovat paikat, joissa ei näkyisi jälkiä meistä ihmisistä roskien muodossa. Olemme valitettavan etäännyneitä luomakunnasta.

Siksi haluan haastaa jokaisen yksinkertaisella ohjeella: mene metsään. Jos haluat jonkun synn mennä metsään, suosittelen geokätköilyä. Tarvitset tähän harrastukseen vain älypuhelimien ja kynän.

Jos näet minut haahuilemassa eksyneen näköisenä tutkimassa läheistä puuta tai pensasta, ei hätää, en ole eksyksissä, vaan todennäköisesti kätköä etsimässä. Tai sitten vain ihastelemassa luomakunnan kauneutta.

KUSTI KOLJONEN

seurakuntapastori, Lauritsalan seurakunta

Jukka Kosonen

Lappeenrannan kirkon geokätkön piilotus.

Anne-Mari Välikauppi syntyy yksi öljyvärimaalaus keskimäärin kolmessa noin puoleltoista tunnin maalaussessiossa.

TYÖNTEKIJÄ HARRASTAA

Taide elämäntapana

Valokuvat muuttuvat Anne-Mari Välikaupin siveltimellä öljyväritauluiksi.

Maalaaminen ja valokuvaus kulkevat käsi kädessä Lappeenrannan seurakunnan seurakuntasihteeri **Anne-Mari Välikaupin** arjessa.

– Käytän usein mallina itse otamiani valokuvia, hän kertoo.

Välikauppi on harrastanut valokuvausta 12-vuotiaasta saakka. Aluksi hän lainasi isänsä Pen-

tax-järjestelmäkameraa, kunnes hankki oman Minoltan.

Hän kävi ensimmäisellä valokuvauskurssillaan Ruovedellä vuonna 1997.

– Lähdin täältä ihan itsekseni sinne.

Kurssin jälkeen hän liittyi Saimaan kameraseuraan, missä hän toimi aktiivisena 10 vuotta.

Välikauppi kuvaa nykyään Fu-

jifilm X30 -kompaktikameralla. Hän ottaa yleensä maisemakuvia ja erilaisia makrolähikuvia.

– Pelkästään kesälomareissusta voi tulla noin 2000 kuvaa, hän toteaa. Vaikka suurin osa kuvista jää digitaaliseen muotoon, hän on myös teettänyt välillä kuvistaan tauluja.

Lappeenrannan linnoitus luokituu Välikaupin suosikkiku-

vauskohteisiin. Hän on käynyt kuvausmatkoilla esimerkiksi Norjassa.

– Tarkastelen maailmaa ikään kuin linssin läpi, valokuvaajan kannalta.

Taulua maalatessaan hän voi yhdistellä elementtejä eri kuvistaan.

– Joskus taivas on yhdestä kuvasta, maa toisesta ja vielä jokin elementti kolmannelta valokuvasta.

Opettajan kannustus kanto

Välikaupin öljyväritaulut kuvautuvat yleensä Suomen luontoa. Taidenäyttelyyn puraisi yläasteella **Ritva "Titta" Hanskin** kuvaamataidon tunneilla.

Atso Suopanki

– Ilman hänen kannustustaan en olisi tehnyt yhtään ainuttakaan taulua.

Hän teki kolme ensimmäistä maalaustaan vesiväreillä kotonaan vuonna 1994. Samana vuonna hän meni kansalaisopiston taidekurssille, jonka opettajana toimi **Petri Rapo**.

"Kesälomareissusta voi tulla noin 2000 kuvaa."

ANNE-MARI VÄLIKAUPPI

Muun muassa somittelua ja värien käyttöä opettavilla kursseilla vesivärit vaihtuivat öljyväriin.

– Kävin niitä kursseja monia vuosia.

Välikaupin maalausharrastus jäi tauolle äitiyden myötä. Lapsen ollessa neljävuotias hän pestasi tämän kummitädin lastenhoitajaksi ja palasi kursseille, joilla hän käy yhä, yli 10 vuotta

myöhemmin viikoittain. Hänen suurin maalauksensa on ollut neljämetrin kokoinen. Pienimmät ovat A4-kokoisia.

Hän nauttii pääosin esittävästä taiteesta abstraktin sijaan. Suosikkitaiteilijoihin lukeutuvat **Albert Edelfelt**, **Helene Schjerfbeck** ja **Eero Järnefelt**. Taidetta hän käy katsomassa esimerkiksi Helsingin Ateneumissa ja Lappeenrannassa Mai-Art Galleryssa ja Galleria Pihatossa.

Välikauppi on tehnyt vuosien varrella kymmeniä maalauksia, joista osan hän on antanut lahjaksi ja osaa hän säilyttää varastossa. Viimeiset kolme vuotta hänen kotinsa seinään on koristanut Panterin uni-niminen, itse maalattu kolmen taulun sarja.

– Siinä panteri näkee unta, joka jatkuu kahdessa viereisessä taulussa.

Hänen töitään voi nähdä keväisin kansalaisopiston järjestämässä taidenäyttelyssä.

ATSO SUOPANKI

Anne-Mari Välikauppi

Anne-Mari Välikaupin viimeisin maalaus kuvaa kuutamoa.

HAUTAUSMAKSUT NOUSEVAT

Valtion rahoituksen pieneneminen aiemmasta 80 %:sta 50 %:iin aiheuttaa asiakasmaksujen nousemista hautausmaissa. Seurakunnat hoitavat hautaamisen kaikkien suomalaisten osalta, lakisääteisesti.

Valtionrahoituksen väheneminen vaikuttaa hautapaikka- ja palvelumaksuihin (haudan kaivamisesta, hautausmaan hoidosta ja vainajan säilytyksestä aiheutuneet kulut). Näitä kuluja ei voida kattaa kirkon jäsenten maksamasta kirkollisverosta.

Hautojen hoidosta perittäviin maksuihin valtion rahoituksen pienenemisellä ei ole vaikutusta. Seurakuntien hautojen hoitosopimuksista perityt varat kerätään erilliseen hautojenhoitorahastoon, josta hoidosta aiheutuvat kulut katetaan. Hautojen hoitomaksuihin tuli noin 2 % korotus konnehoidon kustannusten vuoksi. Hautojen hoitoon ei käytetä valtion rahoitusta, eikä kirkollisverovaroja.

Hautausmaiden maksuja koskeneen kirkkolain muutoksen (780/2012) perusteella kiinnitettiin huomiota siihen, että ero paikkakuntalaisen ja vieraspaiikkakuntalaisen hautaamista varten luovutetun hautapaikan hinnassa ei saa olla liian suuri. Tämän vuoksi vieraspaiikkakuntalaisten hautapaikkamaksut saattavat jopa laskea.

LAPPEENRANNAN SEURAKUNTAYHTYMÄ MYY JA KORJAA KIINTEISTÖJÄÄN

Seurakuntayhtymän omistamat kiinteistöt, Kuusirannan leirikeskus Nuijamaalla sekä seurakuntakeskus ja rivitalo Vainikkalassa, olivat Huutokaupat.com -alustalla myynnissä marras-joulukuussa 2024. Molemmista saatiin tarjoukset, jotka hyväksyttiin yhteisessä kirkkovaltuustossa 29.1.2025. Näin seurakuntayhtymälle tarpeettomat kiinteistöt pääsevät hyötykäyttöön uusien omistajien myötä.

Vuoden 2025 talousarviossa on myös varattu 1,8 miljoonaa euroa yhtymän kiinteistöjen korjaamiseen. Korjaamista tehdään useissa kiinteistöissä.

DIAKONIAITYÖHÖN LISÄÄ PANOSTUSTA

Valtion verotustekniset ratkaisut ovat nostamassa kirkollisverotuottoja noin 6,5 %. Suomen ev.lut. kirkko on ohjeistanut seurakuntia lisäämään resursseja diakoniatyöhön ja ihmisten hädän lievittämiseen.

Vuodelle 2025 on lisätty rahoitusta yhteisöruokailujen järjestämiseen, diakonia-avustuksiin sekä liikkuvaan palveluun eli SerKKu-autolle.

Ihmisten huoli ja hätä toimeentulosta on lisääntynyt. Lappeenrannan seurakuntayhtymän diakoniatyössä on varauduttu mahdollisesti lisääntyvään taloudellisen avun tarpeeseen.

– Seuraamme tilannetta ja pyrimme reagoimaan siihen tarvittaessa, Lappeenrannan seurakuntayhtymän johtava diakoni **Pasi Salomaa** sanoo.

Jukka Kosonen

Kaikkissa Lappeenrannan seurakunnissa järjestetään jatkossa yhteisöruokailuja.

WALK IN TALK

KENELLE

- 13-28 vuotiaalle
- Keskustelua turvallisen aikuisen kanssa
- Luottamuksellista ja anonyymiä
- Ratkaisukeskeistä ja toivoa luovaa
- Maksutonta

Yksin ei tarvitse selvittää ja murheita voi puolittaa juttelemalla.

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

Oot sie kesätöitä vailla?

Lappeenrannan seurakuntayhtymässä on tarjolla kesätöipaikkoja 18 vuotta täyttäneille hautausmaiden hoidossa, leirikeskusten keittiöissä sekä kiinteistöjen ulkoalueiden hoidossa.

Katso tehtävät osoitteesta: <https://kirkkorekry.fi/fi/tyopaikat/>

Lisätietoja antavat

Hautausmaat, Seija Kuosmanen
p. 040 312 6250 seija.kuosmanen@evl.fi

Kiinteistöjen ulkoalueiden hoito ja leirikeskusten keittiöt, Kirsi Hyvönen
p. 040 312 6230 kirsi.hyvonen@evl.fi

AAMUKAHVILLA

Elämän nuotit

Musiikkiluokan opettajana lähes 40 vuotta toiminut Eeva Penttilä löysi työpaikaltaan elämänsä rakkauden.

Eeva Penttilä on aloittanut aamunsa perinteiseen tapaan jääkylmään veteen pulahtamalla.

– Päivä alkaa aina kivasti, kun pääsee avantoon.

Matka puolentoista kilometrin päässä Myllysaareen sijaitsevaan avantoon taittuu autolla. Penttilä kärsii yhä 20 vuotta sitten hiihtoladulla tulleet takareisivamasta.

– Latukone oli kuopaisut maata näkyviin ja minä en huomannut. Sukset jäivät siihen, mutta minä jatkoin matkaa.

Sairaalassa Penttilä sai päivän odotuksen jälkeen kipupiikin ja hänet lähetettiin kotiin. Välitöntä leikkausta vaatinut vamma todettiin vasta pari vuotta myöhemmin magneettikuvauksessa. Lääkärit eivät voineet luvata, että se parantuisi edes useiden leikkausten jälkeen.

– Viimeiset työvuodet kuljin kepin kanssa.

Perheen jalanjäljissä

Vuonna 1950 syntynyt Penttilä on asunut koko ikänsä Lappeenrannassa, lukuun ottamatta vuosia 1969–1972, jolloin hän opiskeli Helsingissä opettajakorkeakoulussa, sekä yliopistossa englantia ja äidinkieltä. Lapsuudenkodissa hänellä oli sisaruksina 13 vuotta vanhempi veli ja kahdeksan vuotta vanhempi sisko.

– Isä oli aika kiireinen, kun hän oli kunnallispolitiikassa mukana. Veli oli tavallaan isän korvike. Meillä oli hirveän läheinen suhde, vaikka ikäero oli suuri.

Hän vietti lapsena myös paljon aikaa yksin.

– Minulla oli mielikuvitusleikkejä ja tykkäsin poikien leikeistä. Kuljin aina puukko vyöllä ja tykkäsin askarrella sen kanssa.

Hänen äitinsä toimi alakouluisten sijaisopettajana. Kansakouluntarkastajana työskennellyt isä oli sokeutunut toisesta

silmästä sodassa luodin mentyä nenäluusta läpi.

– Jos joku näki, että hän on menossa koululle päin, opettajilla oli sanonta: ”Myrskytuuli nousee”. Hän oli kasvoiltaan vähän vihaisen näköinen, mutta sieltä löytyi lempeä luonne. Hän katsele aina lasten vihkojakin, ja jos oli oikein nätisti kirjoitettu, hän saattoi kaivaa taskusta rahan sinne.

Penttilä siirtyi neljännellä luokalla nykyisen Kimpisen koulun tiloissa olleeseen tyttölyseoon, jossa hän vietti yhdeksän vuotta.

– Siellä oli melkoinen kuri, mutta siitä huolimatta siellä oli hirveän hyviä opettajia ja hauskaakin.

”Opettajilla oli sanonta: ’Myrskytuuli nousee.’”

EEVA PENTTILÄ

Valmistuttuaan lyseosta 18-vuotiaana hän päätti sisarusensa tavoin ryhtyä opettajaksi. Tyytyväinen isä kyynelehti uutisen kuultuaan.

Musiikki soi

Kun Penttilä sai opintonsa Helsingissä päätökseen, oli Alakylän koulussa avoinna musiikkiluokan opettajan sijaisuus vuodeksi. Musiikki on ollut aina tärkeässä roolissa tämän elämässä. Hänen vanhempansa olivat mukana kuorotoiminnassa ja hän itse on harrastanut pianonsoittoa seitsemänvuotiaasta lähtien.

Opettajan pesti venyi lopulta 38 vuoden mittaiseksi Penttilän saadessa viran sijaisuutensa jälkeen. Lapset tulivat musiikkiluokalle kolmannella luokalla, ja sillä vietettiin neljä vuotta ennen yläasteelle siirtymistä. Luokal-

Eeva Penttilä säestää perjantaisin Palvelukoti Toivokodin yhteislaulutilaisuuksia.

la opiskeltiin samoja aineita kuin muuallakin, mutta samalla musiikin opetus oli isommassa roolissa. Penttilä viihtyi opettajana.

– Oli kauhean tasaisia kilttejä luokkia, ja sitten oli hirveän viljelä luokkia, joilta syntyi ihan mitä tahansa hullutuksia, mutta niiltä syntyi myös tulosta.

Kun hän oli ollut opettajana kolme vuotta, kouluun tuli kevättälvella uusi musiikkiluokan opettaja ja tämän tuleva aviomies **Juha**, tuttavallisemmin **Jussi**. Kolme ja puoli vuotta nuorempi mies työskenteli koulussa Penttilän tavoin eläkeikään saakka.

– Yksi opettajakollega varoiteli kovasti Jussia, että eivät ne semmoiset avioliitot onnistu, missä vaimo on vanhempi. Kesällä seurustelemaan ryhtynyt pariskunta kihlautui tästä huolimatta talvella ja avioitui keväällä 1978. Esikoispoika syntyi vuonna 1981 ja jälkimmäinen kolme vuotta myöhemmin. Molemmat lapset opiskelivat musiikkiluokalla.

– Vanhemmalla pojalla oli sellainen surkea tilanne, että hän joutui minun luokalleni, Penttilä sutkauttaa. Molemmat lapset päätyivät musiikkialalle.

Penttilällä ehti olla uransa aikana kymmenen omaa luokkaa, yhteensä noin 300 oppilasta.

– Olen miettinyt paljon, mistä se luokan henki syntyy, kun jokainen luokka on ihan erilainen. Siellä tarvitaan ne vahvat ihmiset, jotka imaisevat muita mukaan. Mutta siellä tarvitaan myös ne hiljaiset, jotka lähtevät tai ovat lähtemättä niihin tempausiin, mitä siellä tapahtuu. Opettajalla pitää olla sellaiset tuntosarvet, että mistä narusta nyt vedetään, että tämä homma hoituu.

Hiljaisuutta

Penttilä on elänyt leskenä reilut kuusi vuotta. Jussi menehtyi 64-vuotiaana sairastuttuaan vuoden.

”Jotkut tulevat näyttämään ensimmäistä vauvaansa.”

EEVA PENTTILÄ

– Olen kuvaillut sitä niin, että on rakennettu yhdessä palikoista talo ja kun toinen kuolee, niin se hajotetaan, palat ovat jossakin ja niihin ei halua koskeakaan. Sitten pikkuhiljaa niitä ryhtyy kasamaan ja siitä ei tule yhtään samanlaista, mutta siitä tulee kui-

tenkin talo. Joskus aika kivakin, mutta se on eri talo.

Hän kirjoitti miehensä kuoleman jälkeen tietokoneella ylös ajatuksiaan.

– Kun oli se pahin suruvihe, auttoi, että ihan vaan kirjoitti. Se oli kuin terapiaa. Siinä sai purettua sanoiksi, mitä päässä ja sydämessä myllersi.

60-vuotiaana eläkkeelle jäänyt Penttilä saa yhä joulukortteja vanhoilta oppilailtaan. Joistakin on tullut jopa ystäviä.

– Jotkut tulevat näyttämään ensimmäistä vauvaansa, ja käyvät sitten useammankin lapsen kanssa.

Eläkepäivillään hän näkee ystäviään, lapsiaan ja lapsenlapsiaan, sekä harrastaa runojen ja ajatustensa kirjaamisen ohella esimerkiksi neulomista. Perjantaisin hän vieraillee Palvelukoti Toivokodissa soittamassa pianoa puolentoista tunnin mittaisissa yhteislaulutilaisuuksissa.

– On ihanaa nähdä, kun jopa sellaiset ihmiset, jotka eivät enää puhu, saattavat laulaa niitä vanhoja lauluja.

Vilkkaiden vuosien jälkeen hän osaa nauttia hiljaisuudesta.

– Nyt on aikaa pysähtyä ja ajatella asioita valmiiksi.

ATSO SUOPANKI

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 9. huhtikuuta ES Keskiviikon välissä pääsiäisteemalla.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaali ehdotuksia joko lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuiltamme lapeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lapeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.

Poista talven jatkoa!

Seuraa meitä myös somessa:

facebook.com/lapeenrannanseurakunnat

instagram.com/lprseurakunnat

youtube.com/lprseurakunnat